

Projekt

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA BIAŁYSTOK**

z dnia ..... 2019 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy, położonej w Białymstoku na osiedlu nr 8 – Antoniuk

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506) uchwała się, co następuje:

§ 1. Ulicy, położonej w Białymstoku na osiedlu nr 8 – Antoniuk, w obrębie nr 3 – Antoniuk, obejmującej części działek o numerach geodezyjnych: 463 i 481/7, oznaczonej kolorem żółtym na mapie stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę – **Jadwigi Klimkiewiczowej**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

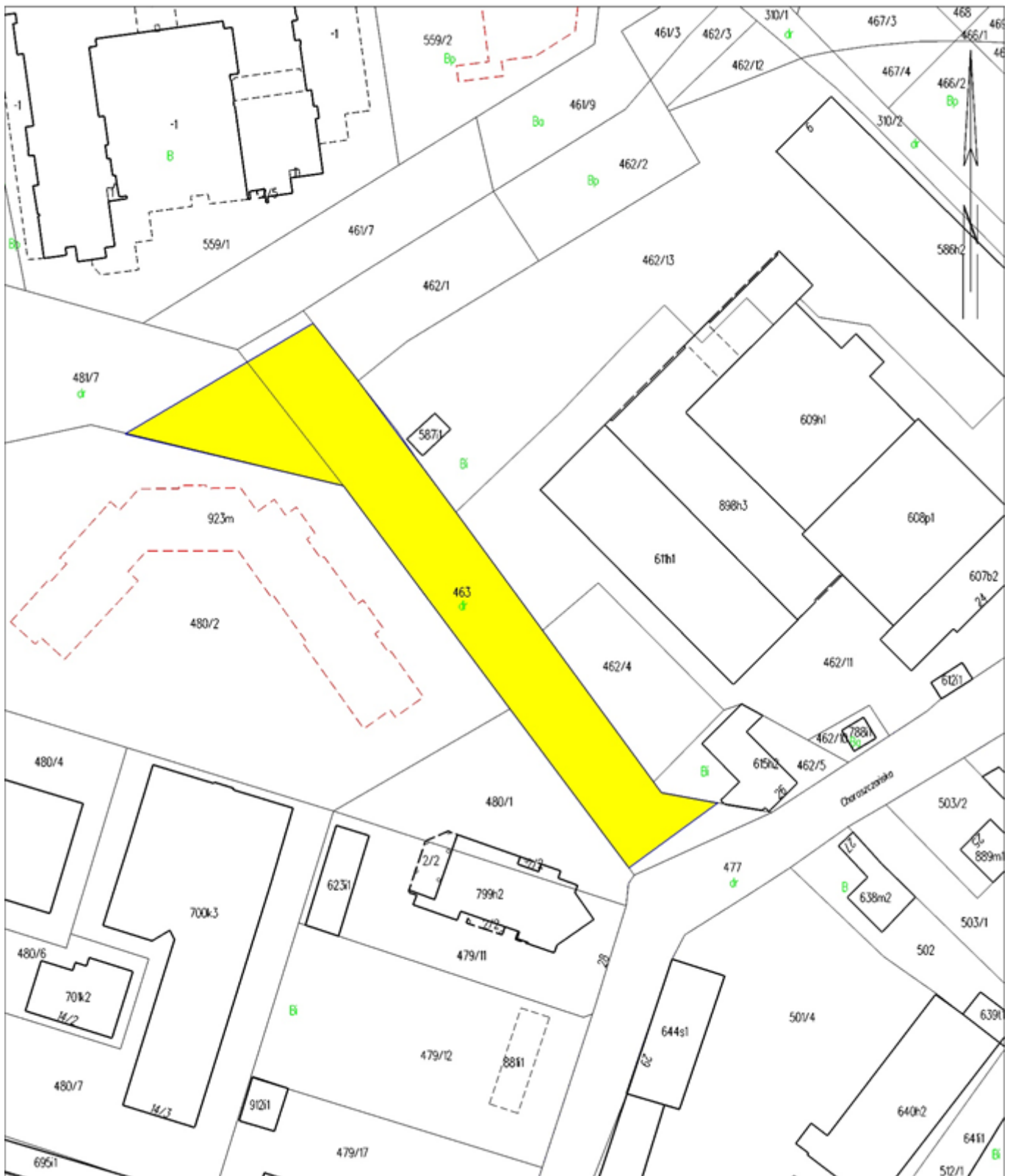
PRZEWODNICZĄCY RADY

Łukasz Prokorym

Załącznik do uchwały Nr .....

Rady Miasta Białystok

z dnia.....2019 r.

UZASADNIENIE

Nadanie nazwy ulicy imieniem *Jadwigi Klimkiewiczowej* podyktowane jest chęcią uhonorowania pierwszej kobiety zasiadającej w prezydium białostockiej Rady Miejskiej po I wojnie światowej.

Jadwiga Klimkiewiczowa to jedna z osób z listy *100 Postaci na stulecie Niepodległości Białegostoku*, które wyróżniły się postawą i działaniem na rzecz naszego miasta.

Proponowana do nazwania ulica położona jest w obrębie nr 3 – Antoniuk na części działki o numerze geodezyjnym 463 stanowiącej własność Skarbu Państwa oraz części działki o numerze geodezyjnym 481/7 stanowiącej własność Gminy Białystok.

Jadwiga Klimkiewiczowa – niebanalna postać w Białymstoku: i carskim i sanacyjnym. Dziś powiedzielibyśmy o niej biznesmenka, społeczniczka, filantropka, aktywistka, kiedyś może sufrażystka. Wszędzie było jej pełno. Znała najważniejszych białostoczian i sama była ważna. Rządziła księgarnią i wydawnictwem. Ustalała budżet miejski, a czasy były ciężkie – skończyła się właśnie I wojna światowa.

Urodziła się w 1876 r. w Kielmach. Była córką Franciszka Glińskiego – organizatora i dyrektora pierwszej Miejskiej Biblioteki Publicznej w Białymstoku. Zasiadała w zarządzie powstałego w 1901 r. *Towarzystwa Pomocy Biednym – Pań Opiekunek*, które prowadziło *Tanią Kuchnię dla biednych chrześcijan* i ochronę dziecięcą *Żłobek* przeznaczony wyłącznie dla dzieci robotników, pozostawianych bez opieki w czasie pracy rodziców. W 1910 r. otworzyła księgarnię przy ulicy Bazarnej – obecnie Rynek Kościuszki. Wkrótce też rozpoczęła wydawanie pocztówek z widokami Białegostoku. Pocztówki przez nią wydawane były jednym z nielicznych świadectw przywiązania do polskości. Na wydawanych kartach oprócz obowiązującego ówczesnie języka rosyjskiego pojawiały się napisy polskie. Koncentrowała się także na prezentowaniu obiektów związanych z polsnością takich jak: kościół katolicki czy Pałac Branickich. Po I wojnie światowej nadal prowadziła księgarnię. We wrześniu 1919 r. po odzyskaniu długo oczekiwanej niepodległości czuła się odpowiedzialna za miasto i wystartowała w wyborach do Rady Miejskiej. Cieszyła się dużym szacunkiem i od razu wspięła się wyżej – weszła w skład pięcioosobowego prezydium Rady Miejskiej. Pełniła funkcję sekretarza, pracowała w komisji kulturalno-oświatowej, walczyła z epidemią tyfusu. Radną Białegostoku była do 1927 r. Przez cały okres międzywojenny zaangażowana była w wiele inicjatyw społecznych m.in. nadaniu honorowego obywatelstwa Białegostoku naczelnikowi Józefowi Piłsudskiemu. W czasie II wojny światowej była więźniem niemieckich obozów koncentracyjnych w Auschwitz i Majdanku.

Przeżyła dwie wojny, widziała Polskę carską, międzywojenną i kawałek PRL-u. Zmarła w 1952 r. w Białymstoku. Pochowana została na cmentarzu farnym wśród swoich kolegów z pierwszego samorządu (Feliksa Filipowicza, Konstantego Kosińskiego, Antoniego Roledera), dla których tworzenie Polski było misją.

Nadanie nazwy ulicy imieniem *Jadwigi Klimkiewiczowej* będzie uczczeniem pamięci o kobiecie zaangażowanej całym sercem w sprawy społeczne i w miejską politykę.

Biorąc pod uwagę powyższe, podjęcie stosownej uchwały jest zasadne.